

diske Lande, og det tør haabes, at de nordiske Landes Tiltrædelse af Konventionen vil bevirke, at ogsaa andre Lande i en nær Fremtid vil gøre Alvor af at tiltræde Konventionen.

Konventionens (Lovens) Formaal er først og fremmest at styrke Konnossementets Værdi som Omsætningspapir. Den gælder derfor kun for Forholdet mellem Bortfragteren og Indehaveren af et Konnossement eller lignende Adkomstdokument angaaende Befordring af Gods over Søen, men ikke i Forholdet mellem Bortfragteren og Befragteren i Henhold til Certeparti. Udstedes der Konnossement i Henhold til Certeparti, faar Konventionen (Loven) ikke Anvendelse paa Konnossementet, medmindre det udstedes, overdrages eller pantsættes til en anden end Befragteren. Konventionens (Lovens) Anvendelsesomraade er ogsaa paa andre Punkter begrænset; saaledes gælder Reglerne om Transportansvaret kun Tiden fra Indlastningen til Udlosningen, cfr. Sølovsforslagets § 118, men jfr. § 122.

Konventionen (Loven) behandler navnlig to Hovedspørgsmaal; nemlig for det første Bortfragterens Ansvar for Godset, se navnlig § 3, Punkt 1 og 2, og § 4, for det andet Bortfragterens Pligt til at udstede Konnossement med et vist Indhold og Spørgsmaal om Konnossementets Beviskraft, se navnlig § 3, Punkterne 3, 4 og 7.

Ansvarsbestemmelserne er efter § 3, Punkt 8, præceptive.

Til det foreliggende Lovforslags enkelte Bestemmelser skal bemærkes:

Til § 1.

Paragraffen indeholder en Række Definitioner, der ved Læsningen af Loven stadig maa holdes in mente, idet de paa forskellig Maade er afgørende for Forstaaelsen af Loven og dennes Rækkevidde.

Litra a. Den givne Definition af Udtrykket „Bortfragter“ betyder, at Loven kommer til Anvendelse ogsaa paa Underbortfragtning.

Litra b. Definitionen af „Fragtaftale“ slaar fast, jfr. ogsaa § 5, 2det Stk., at Loven ikke gælder for Certepartier, men kun for Konnossementer eller lignende Adkomstdokumenter. Udstedes Konnossement, uden at Certeparti er oprettet, saaledes som sædvanligt er ved Stykgodsbefragtning, gælder Loven for dette Konnossement fra dets Udstedelse. Udstedes Konnossementet derimod i Henhold til Certeparti, faar Loven ikke Anvendelse paa dette Konnossement, hvis det udstedes til Befragteren, men først, naar det af denne omsættes, men i saa Tilfælde maa det antages, at Loven faar Virkning paa Konnossementet ikke fra Tidspunktet for dets Overdragelse, men for dets Udstedelse.

Som Eksempler paa „lignende Adkomstdokument“ kan nævnes Modtagelseskonnossement og Gennemgangskonnossement.

Udfærdiges der ikke Konnossement eller lignende Adkomstdokument for Godset, kommer Loven overhovedet ikke til Anvendelse. Udfærdiges Konnossement, kan der efter § 3, Punkt 8, ikke i dette tages Forbehold om Indskrænkning af Bortfragterens Forpligtelser. I Bemærkningerne til § 3, Punkt 8, behandles Spørgsmaalet, om Bortfragteren har Ret til i en Aftale ved Siden af Konnossementet overfor Befragteren at forbeholde sig Ansvarsfrihed og betinge sig Regres for Erstatning, som han ifølge Forbudet mod Forbehold i Konnossementet maatte komme til at betale Modtageren af Godset.

Litra c. Efter den her givne Definition af „Gods“ undtages saavel levende Dyr som Dækslast fra Lovens Anvendelsesomraade, baade for saa vidt angaar Transportansvaret og Konnossementsansvaret. Angaar det samme Konnossement saavel levende Dyr og/eller Dækslast og andet Gods, gælder Loven kun for det sidstnævnte.

Litra d. Den givne Definition af „Skib“ tilsigter at fastslaa, at Loven ikke gælder for Fart paa „indre Vandveje“, jfr. ogsaa Undertegnelsesprotokollens Punkt 2.

Litra e. Ved den givne Definition af „Befordring af Gods“ er Lovens præcep-